

การสำรวจภาวะ การทำงานของประชากร

จังหวัดอ่างทอง

ไตรมาสที่ 1 มกราคม - มีนาคม 2567

จัดทำโดย

สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร
จังหวัดอ่างทอง

ไตรมาสที่ 1 : มกราคม – มีนาคม 2567

สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง	<p>สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง ศาลากลางจังหวัดอ่างทอง (หลังใหม่) ชั้น 3 ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง 14000 โทรศัพท์ 0 3561 1254 โทรสาร 0 3561 1254 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban_angthong@nso.mail.go.th</p>
หน่วยงานที่เผยแพร่	<p>กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษาฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 2 ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210 โทร. 0 2143 1323 ต่อ 17496 โทรสาร 0 2143 8132 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : binfopub@nso.go.th</p> <p>สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง ศาลากลางจังหวัดอ่างทอง (หลังใหม่) ชั้น 3 ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง 14000 โทรศัพท์ 0 3561 1254 โทรสาร 0 3561 1254 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban_angthong@nso.mail.go.th</p>
ปีที่จัดพิมพ์	2567
จัดพิมพ์โดย	สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง

คำนำ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้เริ่มจัดทำโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 ในช่วง พ.ศ. 2514 - 2526 ได้ทำการสำรวจปีละ 2 รอบ โดยรอบแรกเป็นการสำรวจนอกฤดูการเกษตรระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม รอบที่ 2 เป็นการสำรวจในฤดูการเกษตรระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน และช่วง พ.ศ. 2527 - 2540 ทำการสำรวจเป็นปีละ 3 รอบ คือ รอบที่ 1 สำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม และช่วง พ.ศ. 2541 - 2543 ทำการสำรวจเพิ่มขึ้นอีก 1 รอบ เป็นรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส นอกจากนี้ตั้งแต่ พ.ศ. 2537 สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ขยายขนาดตัวอย่างเพื่อสนองความต้องการใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ข้อมูลในระดับจังหวัด

สำหรับการสำรวจตั้งแต่ พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป ได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเป็นรายเดือน แล้วนำข้อมูลที่ได้ทั้ง 3 เดือนรวมกัน เพื่อนำเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส และได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงานจาก 13 ปีขึ้นไปเป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจัดจำแนกประเภทอาชีพ อุตสาหกรรม และสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้

สำหรับรายงานผลการสำรวจฉบับนี้ เป็นรายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 ของจังหวัดอ่างทอง ซึ่งได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลในเดือนมกราคม - มีนาคม พ.ศ. 2567 ข้อมูลที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ ได้มาจากการสำรวจด้วยระเบียบวิธีการสุ่มตัวอย่างตามหลักการทางวิชาการสถิติ ดังนั้น การปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลอาจมีความคลาดเคลื่อนจากการเลือกตัวอย่างและปัจจัยอื่น ๆ ร่วมด้วย จึงขอให้ผู้ใช้ข้อมูลพิจารณาและคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากตัวเลขในเรื่องนี้

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

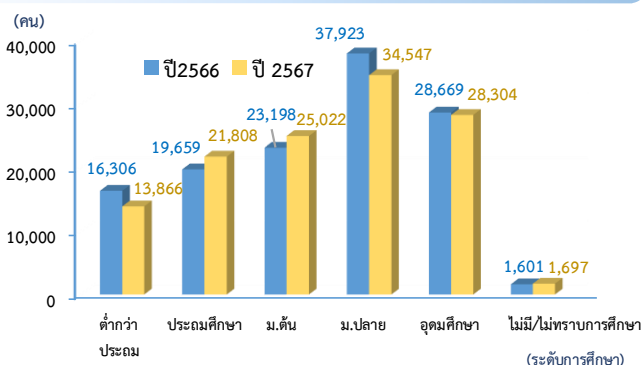
ภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดอ่างทอง ไตรมาสที่ 1 มกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2567

ผังการจำแนกประชากรตามสภาพแรงงาน
การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567

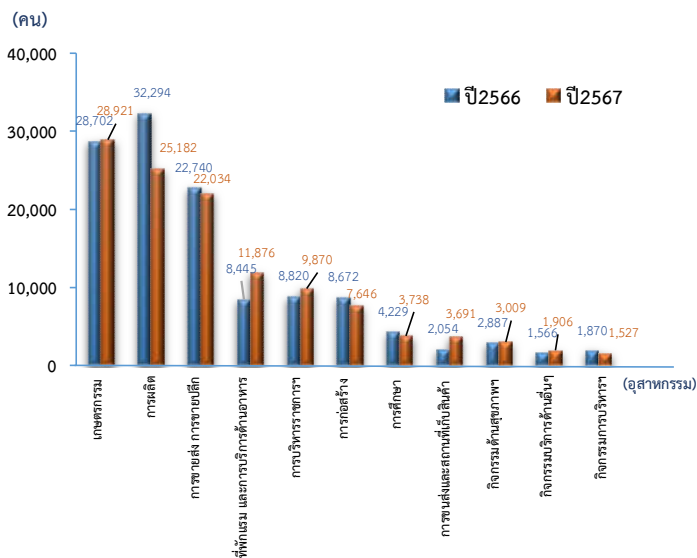
สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง ได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดอ่างทอง ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 ผลการสำรวจทำให้ทราบถึงภาวะการมีงานทำ การว่างงาน และลักษณะที่สำคัญบางประการของกำลังแรงงานในจังหวัดระหว่างเดือน มกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2567 จากผลการสำรวจพบว่า จำนวนผู้มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป มีทั้งสิ้น 207,994 คน เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งสิ้น 127,720 คน (ซึ่งประกอบด้วยผู้มีงานทำ 125,244 คน ผู้ว่างงาน 2,476 คน และไม่มีผู้รอฤดูกาล) ส่วนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 80,274 คน (ประกอบด้วยผู้ทำงานบ้าน 24,372 คน ผู้เรียนหนังสือ 14,174 คน เด็ก ชรา ป่วย พิจารจนไม่สามารถทำงานได้ 31,014 คน ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย/ผู้พิการ 1,616 คน และอื่น ๆ 9,098 คน)

เปรียบเทียบผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 กับ ปี 2567

เมื่อเปรียบเทียบสถานการณ์แรงงานกับช่วงเวลาเดียวกัน ปี 2567 พบว่า จำนวนผู้มีงานทำลดลง 2,112 คน (จากเดิม 127,356 คน เป็น 125,244 คน) โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีผู้มีงานทำลดลง 3,376 คน ระดับต่ำกว่าประถมศึกษาที่มีผู้มีงานทำลดลง 2,440 คน ระดับอุดมศึกษามีผู้มีงานทำลดลง 365 คน ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น จำนวน 2,149 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น 1,824 คน และไม่มี/ไม่ทราบการศึกษามีผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น 96 คน ตามลำดับ

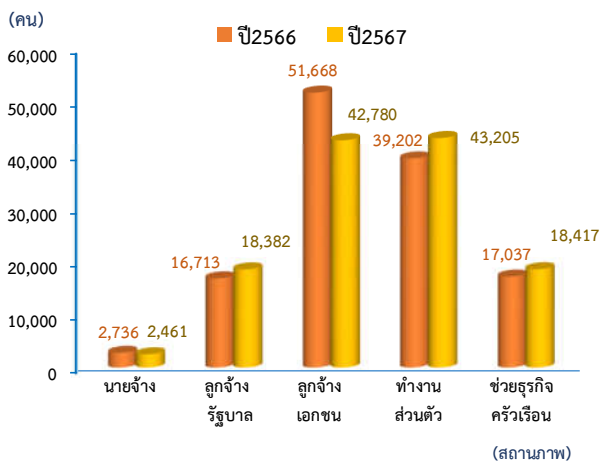
เปรียบเทียบผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมที่สำคัญ 10 อันดับแรก
ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 กับ ปี 2567

สำหรับจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรมที่สำคัญ 10 อันดับแรก พบว่า ผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรมมีจำนวน 28,921 คน ซึ่งเพิ่มขึ้น 219 คน เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว (จาก 28,702 คน เป็น 28,921 คน) ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมลดลง 2,331 คน (จาก 98,654 คน เป็น 96,323 คน)

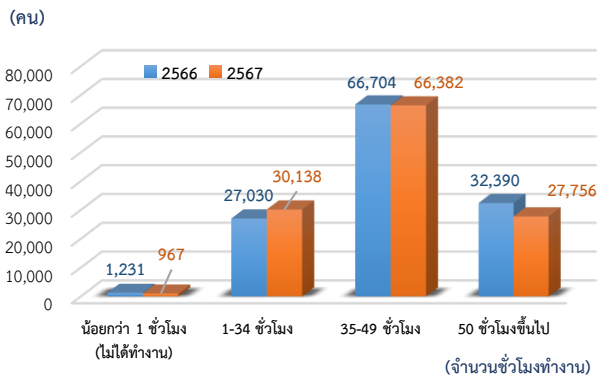
โดยผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรกรรมลดลงมากที่สุด ในสาขาการผลิต 7,112 คน รองลงมาสาขาการก่อสร้าง 1,026 คน สาขาการขนส่ง การขายปลีก 706 คน สาขาการศึกษา 491 คน และสาขากิจกรรมการบริหารฯ 343 คน ตามลำดับ

เปรียบเทียบผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน
ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 กับ ปี 2567

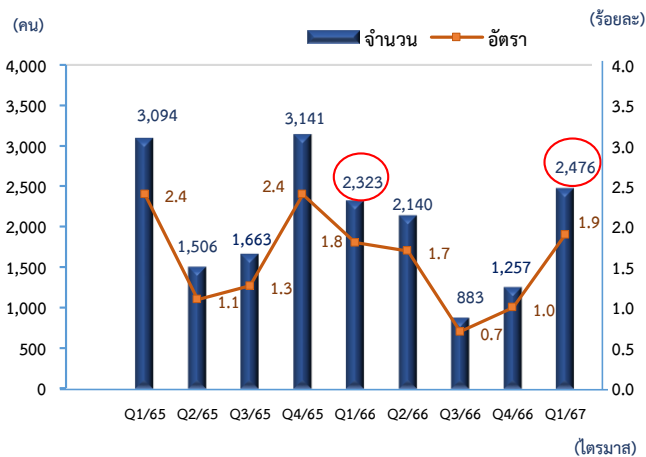
เมื่อพิจารณาสถานภาพการทำงานจากจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้นประมาณ 125,244 คน เมื่อทำการเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันกับปีที่ผ่านมา พบว่า ผู้ที่ทำงานส่วนตัวมีจำนวนเพิ่มขึ้น 4,003 คน รองลงมาเป็นผู้ที่ทำงานในฐานะลูกจ้างรัฐบาลเพิ่มขึ้นจำนวน 1,669 คน ผู้ช่วยธุรกิจครัวเรือนเพิ่มขึ้น 1,380 คน สำหรับผู้ที่ทำงานในฐานะลูกจ้างเอกชนมีจำนวนลดลง 9,888 คน และผู้ที่ทำงานในฐานะนายจ้างมีจำนวนลดลง 275 คน ตามลำดับ

เปรียบเทียบผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 กับ ปี 2567

เมื่อพิจารณาถึงชั่วโมงการทำงานของผู้มีงานทำต่อสัปดาห์ของจังหวัดอ่างทอง ในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานตั้งแต่ 35 - 49 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ มีมากที่สุด จำนวน 66,382 คน แต่เมื่อเปรียบเทียบในไตรมาสเดียวกันของปี 2566 กับลดลงจำนวน 322 คน (จาก 66,704 คน เป็น 66,382 คน) ผู้มีชั่วโมงการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไป ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้มีงานทำเต็มที่ในเรื่องชั่วโมงทำงาน ลดลงจำนวน 4,634 คน (จาก 32,390 คน เป็น 27,756 คน) และผู้ที่ไม่ได้ทำงานหรือทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง ลดลง 264 คน (จาก 1,231 คน เป็น 967 คน) ส่วนผู้มีชั่วโมงการทำงาน 1 - 34 ชั่วโมง เพิ่มขึ้น 3,108 คน (จาก 27,030 คน เป็น 30,138 คน)

จำนวนและอัตราการว่างงาน
รายไตรมาส ปี 2565 - 2567

สำหรับอัตราการว่างงานของประชากรในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 ของจังหวัดอ่างทอง มีจำนวนผู้ว่างงานประมาณ 2,476 คน (ชาย 1,479 คน หญิง 997 คน) หรือคิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.9 ต่อผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม

เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ว่างงานในช่วงเวลาเดียวกันกับปีที่ผ่านมา พบว่า ผู้ว่างงานมีจำนวนเพิ่มขึ้น 153 คน (จาก 2,323 คน เป็น 2,476 คน) หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.59

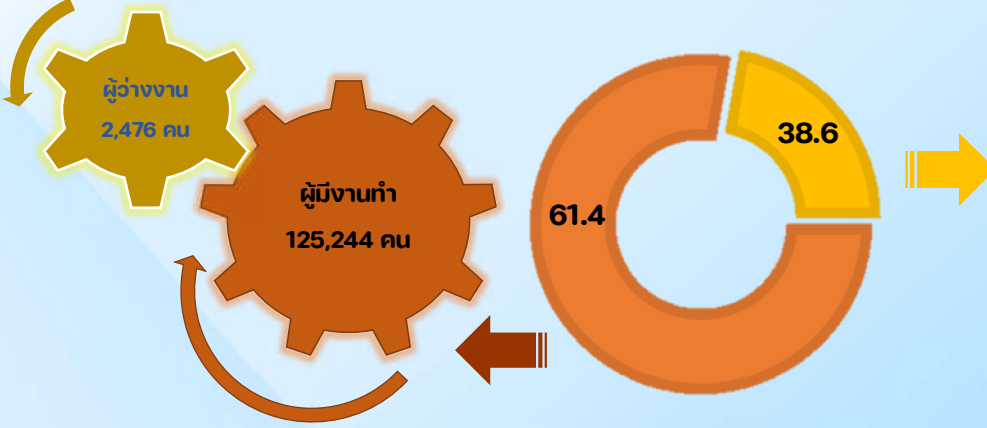
การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดอ่างทอง

ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) พ.ศ. 2567

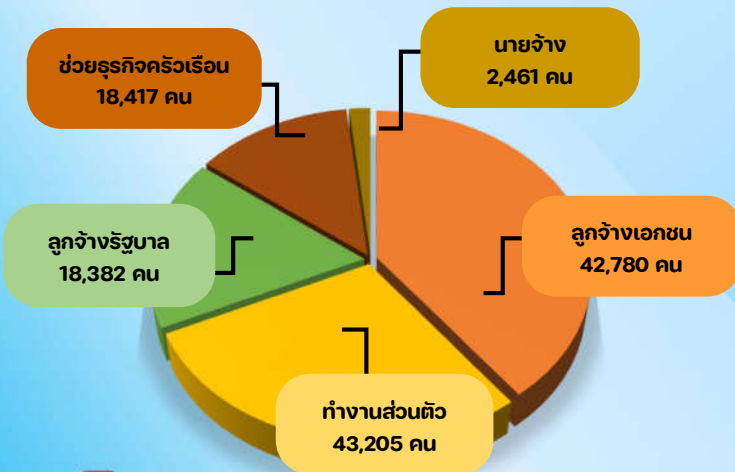
ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน
127,220 คน

กำลังแรงงาน
(ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป)
207,994 คน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
80,274 คน

สถานภาพการทำงาน

5 อันดับ

อุตสาหกรรมสูงสุดของผู้มีงานทำ

5 อันดับอาชีพ สูงสุดของผู้มีงานทำ

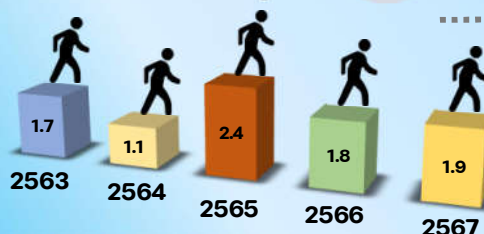

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

เปรียบเทียบอัตราการว่างงานของประชากร ไตรมาส 1 ระหว่าง พ.ศ. 2563-2567

(อัตราการว่างงาน = ผู้ว่างงาน x 100 / ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน)

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	i
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ii
Infographics	v
สารบัญตาราง	vii
บทที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์	1
2. คุ้มครอง	2
3. สืบค้นหาแห่งการสำรวจ	2
4. คำอธิบายศัพท์ แนวคิด คำจำกัดความ	2
บทที่ 2 ผลการสำรวจที่สำคัญ	
1. โครงสร้างของกำลังแรงงาน	6
2. ภาวะการมีงานทำของประชากร	7
3. ภาวะการว่างงานของประชากร	11
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ระเบียบวิธี	14
ภาคผนวก ข ตารางสถิติ	15

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปจำแนกตามสภาพแรงงานและเพศ	16
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปี จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ	17
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ	18
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ	19
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานะภาพการทำงานและเพศ	20
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	21
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	22
ตารางที่ 8 จำนวนผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ	23

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 โดยในช่วงแรกทำการสำรวจปีละ 2 รอบ และในปี พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงหน้าแล้งนอกฤดูการเกษตร รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูกาลการเกษตร และต่อมาใน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ได้เพิ่มการสำรวจอีก 1 รอบ รวมเป็น 4 รอบ โดยทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้ เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สะท้อนถึงภาวะการมีงานทำการว่างงานและการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของประชากรทั้งประเทศเป็นรายไตรมาส และต่อเนื่องครบทุกช่วงเวลาของปี

เนื่องจากความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดมีมากขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นโดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2537 ทั้งนี้ เพื่อให้นำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดได้ โดยเสนอเฉพาะรอบการสำรวจของเดือนกุมภาพันธ์ และเดือนสิงหาคมเท่านั้น การสำรวจรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ซึ่งจัดทำเป็นครั้งแรกได้เสนอผลในระดับจังหวัดด้วยและตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ผลการสำรวจทั้ง 4 รอบได้เสนอผลในระดับจังหวัด

หลังจากเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจกลางปี 2540 ความต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงานมีมากขึ้นและเร่งด่วนขึ้นในปี พ.ศ. 2544 จึงได้เริ่มดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนแล้วนำเสนอข้อมูล 3 เดือนรวมกันเพื่อเสนอ

ข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยข้อมูลที่สำคัญสามารถนำเสนอในระดับจังหวัด สำหรับข้อมูลของเดือนที่ตรงกับรอบการสำรวจเดิม คือข้อมูลเดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม และสิงหาคม ได้จัดทำสรุปผลการสำรวจเฉพาะข้อมูลที่สำคัญเพื่อสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลแต่ละรอบของปีที่ผ่านมาได้ และการสำรวจ ตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา สามารถนำเสนอผลของการสำรวจเป็นรายเดือนทุกเดือนโดยสามารถเสนอผลในระดับภาคเท่านั้นเนื่องจาก ตัวอย่างไม่มากพอที่จะนำเสนอ ในระดับย่อยกว่านี้และในขณะเดียวกันได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงานจาก 13 ปีขึ้นไป เป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจัดจำแนกประเภทของอาชีพอุตสาหกรรม และสถานภาพการทำงาน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในปัจจุบันเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ ปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาลถูกนำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาล มารวมเป็นในเขตเทศบาล เนื่องจากพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรเพื่อประมาณจำนวนและลักษณะของกำลังแรงงานภายในประเทศและในจังหวัดต่าง ๆ ในแต่ละไตรมาสของข้อมูลสถิติที่ได้จากการสำรวจ

1. จำนวนประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) และจำนวนประชากรนอกวัยทำงานจำแนกตามเพศ

2. จำนวนประชากรในวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงาน อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษาที่สำเร็จ

3. จำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามลักษณะที่น่าสนใจ เช่น อายุ เพศ การศึกษาที่สำเร็จ อาชีพอุตสาหกรรม สถานภาพการทำงาน ชั่วโมงทำงาน ค่าจ้าง เงินเดือน และผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับจากการทำงาน

4. จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามลักษณะบางประการที่น่าสนใจ เช่น ระยะเวลาในการหางาน ทำงานที่ทำครั้งสุดท้าย สาเหตุการว่างงาน เป็นต้น

2. คุ่มรวม

ประชากรที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนส่วนบุคคล และครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคนงาน

3. เวลาอ้างอิง

หมายถึง ระยะเวลา 7 วัน นับจากวันก่อนวันสัมภาษณ์ย้อนหลังไป 7 วัน เช่น วันสัมภาษณ์ คือ วันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 " ระหว่าง 7 วัน ก่อนวันสัมภาษณ์ " คือ ระหว่างวันที่ 2 ถึง วันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547

4. คำนิยาม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ปรับปรุงแนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรหลายครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงทางสังคม และเศรษฐกิจของประเทศตลอดจนความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) กับองค์การสหประชาชาติ (UN) แนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจไตรมาสนี้ ได้เริ่มใช้มาตั้งแต่รอบที่ 1 พ.ศ. 2526 มีการปรับปรุงบ้างตามลำดับ และตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของประชากรวัยทำงาน เป็น 15 ปี คำนิยามที่สำคัญ ๆ ที่ใช้ในการสำรวจมีดังนี้

- **ผู้มีงานทำ** หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ได้ทำงานตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป โดยได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ผลกำไร เงินปันผลค่าตอบแทนที่มี

ลักษณะอย่างอื่นสำหรับผลงานที่ทำเป็นเงินสดหรือสิ่งของ

2. ไม่ได้ทำงาน หรือทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง แต่เป็นบุคคลที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (ซึ่งจะถือว่าเป็น **ผู้ที่ปกติมีงานประจำ**)

- 2.1 ยังได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงาน หรือธุรกิจ ในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน

- 2.2 ไม่ได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงานหรือธุรกิจ ในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน แต่ยังมีงานหรือธุรกิจที่จะกลับไปทำ

3. ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยไม่ได้รับค่าจ้างในธุรกิจหรือไร่นาเกษตรของหัวหน้าครัวเรือนหรือของสมาชิกในครัวเรือน

ผู้ว่างงาน

- **ผู้ว่างงาน** หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการจ้างงานประจำ แต่ได้หางาน สมัครงานหรือรอการบรรจุ ในระหว่าง 30 วัน ก่อนวันสัมภาษณ์

2. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการจ้างงานประจำ และไม่ได้หางานทำในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ แต่พร้อมที่จะทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

- **กำลังแรงงานปัจจุบัน** หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำหรือว่างงาน ตามคำนิยามที่ได้รับข้างต้น

- **กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล** หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ เป็นผู้ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้มีงานทำหรือผู้ว่างงาน แต่เป็นผู้รอฤดูกาลที่เหมาะสมเพื่อที่จะทำงาน และเป็นบุคคลที่ตามปกติจะทำงานที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตร หรือธุรกิจซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาลโดยมีหัวหน้าครัวเรือน หรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของ หรือผู้ดำเนินการ

- **กำลังแรงงานรวม** หมายถึง บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือเป็นผู้ถูก

จัดจำแนกอยู่ในประเภทกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลตามคำนิยามที่ได้ระบุข้างต้น

• **ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน** หมายถึง บุคคลที่ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ คือ บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงานและไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเป็นผู้ที่

1. ทำงานบ้าน
2. เรียนหนังสือ
3. ยังเด็กเกินไป หรือชรามาก
4. ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากพิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง
5. พักผ่อน
6. เกษียณการทำงาน
7. ไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจากเหตุผลอื่น เช่น ไม่สมัครใจทำงาน ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไร ส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ให้แก่บุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน ทำงานให้แก่องค์กร หรือสถาบันการกุศลต่าง ๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างผลกำไรส่วนแบ่งหรือสิ่งตอบแทนอย่างไร

• **งาน** หมายถึง กิจกรรมที่ทำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ ค่าตอบแทนที่เป็นเงิน อาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชิ้น
2. กิจกรรมที่ทำแล้วได้ผลกำไร หรือหวังที่จะได้รับผลกำไร หรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน
3. กิจกรรมที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรตอบแทน อย่างไรซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่ประกอบธุรกิจนั้นจะมีสถานภาพการทำงานเป็นประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือนายจ้าง

• **อาชีพ** หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ บุคคลส่วนมากมีอาชีพเดียวสำหรับบุคคลที่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพ ให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงทำงานมากที่สุด ถ้าชั่วโมงทำงานแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงทำงานแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่มีรายได้มากกว่า ถ้าชั่วโมงทำงานและรายได้

ที่ได้รับจากแต่ละอาชีพเท่ากัน ให้นับอาชีพที่ผู้ตอบสัมภาษณ์พอใจมากที่สุด ถ้าผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบไม่ได้ให้นับอาชีพที่ได้ทำมานานที่สุด การจัดจำแนกประเภทอาชีพ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2554 ปรับใช้ตาม International Standard Classification of Occupation, 2008 (ISCO - 08) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอาชีพจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอาชีพของประเทศไทยโดยอ้างอิง International Standard Classification of Occupation, 1988 (ISCO - 88)

• **อุตสาหกรรม** หมายถึง ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการโดยสถานประกอบการที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ หรือประเภทของธุรกิจซึ่งบุคคลนั้นได้ดำเนินการอยู่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ถ้าบุคคลหนึ่งมีอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่าง ให้บันทึกอุตสาหกรรมตามอาชีพที่บันทึกไว้ การจัดจำแนกประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2554 ปรับใช้ตาม Thailand Standard Industrial Classification, (TSIC 2009) ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอุตสาหกรรมจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Industrial Classification of All Economic Activities, (ISIC : 1989)

• **สถานภาพการทำงาน** หมายถึง สถานะของบุคคลที่ทำงานในสถานที่ที่ทำงานหรือธุรกิจแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. **นายจ้าง** หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองเพื่อหวังผลกำไร หรือส่วนแบ่ง และได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง

2. **ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง** หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพังผู้เดียวหรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วยเพื่อหวังผลกำไร หรือส่วนแบ่งและไม่ได้จ้างลูกจ้าง แต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือนหรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

3. ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับ

ค่าจ้าง หมายถึง ผู้ที่ช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ในไร่นาเกษตร หรือในธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน

4. ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน รายชิ้นหรือเหมาจ่าย ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานอาจจะ เป็นเงิน หรือสิ่งของ

ลูกจ้างแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.1 ลูกจ้างรัฐบาล หมายถึง ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนลูกจ้างประจำ และชั่วคราวของรัฐบาล

4.2 ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับเอกชน หรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้งผู้ที่รับจ้างทำงานบ้าน

5. การรวมกลุ่ม หมายถึง กลุ่มคนที่มาร่วมกันทำงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพึ่งตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความเท่าเทียมกันในการกำหนดการทำงานทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการลงทุน การขาย งานอื่นๆ ของกิจการที่ทำตลอดจนการแบ่งรายได้ให้แก่สมาชิกตามที่ตกลงกัน (การรวมกลุ่มดังกล่าวอาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูปของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

การจัดจำแนกประเภทสถานภาพการทำงาน ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ใช้ตาม International Classification of Status in Employment, 1993 (ICSE - 93) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) มีสถานภาพการทำงานเพิ่มขึ้นอีก 1 กลุ่มคือ การรวมกลุ่ม (Member of Producers' Cooperative)

- **ชั่วโมงทำงาน** หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมด ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ สำหรับบุคคลที่มีอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ ชั่วโมงทำงาน หมายถึง ยอดรวมของชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ สำหรับผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้บันทึกจำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง

การสำรวจก่อนปี พ.ศ. 2544 ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ให้นับ

จำนวนชั่วโมงทำงานปกติต่อสัปดาห์เป็นชั่วโมงทำงาน

- **รายได้ของลูกจ้าง** หมายถึง รายได้ของผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้าง ที่ได้รับมาจากการทำงานของอาชีพที่ทำในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ซึ่งประกอบด้วยค่าจ้างและผลประโยชน์ตอบแทนอื่น ๆ สำหรับลูกจ้าง

- **ระยะเวลาของการหางานทำ** หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ว่างงานได้ออกหางานทำให้นับตั้งแต่วันที่เริ่มหางานทำจนถึงวันสุดท้ายก่อนวันสัมภาษณ์

- **คาบการแฉงนับ** หมายถึง ระยะเวลาที่คาบการแฉงนับ หมายถึง ระยะเวลาที่พนักงานออกไปสัมภาษณ์บุคคลในครัวเรือนตัวอย่าง ซึ่งโดยปกติเป็นวันที่ 1 - 12 ของทุกเดือน

- **ประเภทของครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ** ครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

- 1. ครัวเรือนส่วนบุคคล** ประกอบด้วย ครัวเรือนหนึ่งคน คือ บุคคลเดียวซึ่งหุงหาอาหารและจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ โดยไม่เกี่ยวกับผู้ใดซึ่งอาจพำนักอยู่ในเคหสถานเดียวกันหรือครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมกันจัดหา และใช้สิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน ครัวเรือนส่วนบุคคลอาจอาศัยอยู่ในเคหะที่เป็นเรือนไม้ ตึกแถว ห้องแถว ห้องชุด เรือ แพ เป็นต้น

2. ครัวเรือนกลุ่มบุคคล

- 2.1 ประเภทคนงาน** ได้แก่ ครัวเรือนบุคคลซึ่งประกอบด้วย บุคคลหลายคนอยู่กินร่วมกัน ในที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น ที่พักคนงาน เป็นต้น

- 2.2 ประเภทสถาบัน** ซึ่งหมายถึง บุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น สถานที่กักกัน วัด กรรมทหาร โดยไม่แยกที่อยู่เป็นสัดส่วนเฉพาะคนหรือเฉพาะครัวเรือน นักเรียนที่อยู่ประจำที่โรงเรียนหรือในหอพักนักเรียน เป็นต้น ไม่อยู่ในคัมภีร์รวมของการสำรวจนี้

- **ระดับการศึกษาที่สำเร็จ** ได้จำแนกการศึกษาตามระดับการศึกษาที่สำเร็จดังนี้

1. ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคลที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษา

2. ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้น ประถมปีที่ 6 หรือชั้น ประถมปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิม

3. สำเร็จประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ประถมปีที่ 6 หรือชั้น ประถมปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

4. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.3 ม.ศ.3 หรือ ม.6 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.1 สายสามัญ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.6 ม.ศ.5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5.2 อาชีวศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาหรือวิชาชีพที่เรียนต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าโดยมีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปี และไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5.3 วิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา (การฝึกหัดครู) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

6. อุดมศึกษา

6.1 สายวิชาการ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาหรือสายวิชาการ โดยได้รับวุฒิปัตถะระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

6.2 สายวิชาชีพ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษา หรือสายวิชาชีพที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือเทียบเท่าอนุปริญญา ปริญญาตรี

6.3 สายวิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา และได้รับประกาศนียบัตรระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี

7. ระดับปริญญาตรี หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากทุกสถาบันการศึกษา

8. ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ประกอบด้วย ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอก

9. การศึกษาอื่น ๆ ได้แก่ หลักสูตรที่ไม่ได้วุฒิการศึกษา เช่น หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น การศึกษาปอเนาะ การศึกษาที่เทียบระดับไม่ได้ เช่น การศึกษาทางศาสนาอิสลามศึกษา แผนกวิชาศาสนาอิสลามและเรียนแต่ไม่ทราบระดับการศึกษา

10. สาขาวิชาที่สำเร็จ หมายถึง สาขาวิชา คณะ หรือแผนกที่เรียนสำเร็จตามประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร

บทที่ 2

สรุปผลการสำรวจ

รายงานนี้ เสนอผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดอ่างทอง โดยดำเนินการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1 - 12 ของเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ และมีนาคม พ.ศ. 2567 ซึ่งเป็นการสำรวจไตรมาสที่ 1 ของปี ผลการสำรวจทำให้ทราบถึง ภาวะการมีงานทำ การว่างงาน และลักษณะที่สำคัญบางประการของกำลังแรงงานในจังหวัดอ่างทอง

ผลการสำรวจ

1. โครงสร้างของกำลังแรงงาน

ผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดอ่างทอง ไตรมาสที่ 1 (เดือนมกราคม – มีนาคม 2567) พบว่า จังหวัดอ่างทองมีจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป 207,994 คน เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 127,720 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 61.4 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป เป็นผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 80,274 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 38.6 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ตาราง (ก)

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว พบว่า ผู้มีงานทำมีจำนวนลดลง 2,112 คน หรือลดลงร้อยละ 1.7 (ตาราง ก)

สำหรับกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน แยกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1) **ผู้มีงานทำ** จำนวน 125,244 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 98.1 ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน

2) **ผู้ว่างงาน** หมายถึง ผู้ไม่มีงานทำแต่พร้อมที่จะทำงาน มีจำนวน 2,476 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.9 (ชายร้อยละ 2.2 และหญิงร้อยละ 1.7)

3) **ผู้ที่รอฤดูกาล** หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้ทำงานและไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากรอฤดูกาล สำหรับไตรมาสที่ 1 ระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2567 ไม่มีผู้รอฤดูกาล

ตาราง ก จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพแรงงาน	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ไตรมาสที่ 4	ไตรมาสที่ 1		
					รวม	ชาย	หญิง
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	208,461	208,355	208,240	208,114	207,994	100,882	107,112
1. ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน	129,777	129,362	127,818	122,539	127,720	68,640	59,080
1.1 ผู้มีงานทำ	127,356	127,221	126,936	121,281	125,244	67,161	58,083
1.2 ผู้ว่างงาน	2,323	2,140	883	1,257	2,476	1,479	997
1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	98	-	-	-	-	-	-
2 ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	78,684	78,993	80,422	85,575	80,274	32,242	48,032
อัตราการว่างงาน*	1.8	1.7	0.7	1.0	1.9	2.2	1.7

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$

2. ภาวะการมีงานทำของประชากร

2.1 อุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาถึงประเภทอุตสาหกรรมของผู้มีงานทำในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 พบว่า จากจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้น 125,244 คน (ชาย 67,161 คน และหญิง 58,083 คน) เป็นผู้ทำงานภาคเกษตรกรรม 28,921 คน หรือร้อยละ 23.1 ของผู้มีงานทำ (ชาย 17,451 คน และหญิง 11,470 คน) และเป็นผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม 96,323 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 76.9 ของผู้มีงานทำ (ชาย 49,710 คน และหญิง 46,613 คน)

โดยไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 อุตสาหกรรมที่มีผู้มีงานทำมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขา การเกษตร การล่าสัตว์ และการป่าไม้ จำนวน 28,921 คน หรือร้อยละ 23.1 สาขาการผลิต

จำนวน 25,182 คน หรือร้อยละ 20.1 สาขา การขายส่ง และการขายปลีก จำนวน 22,034 คน หรือร้อยละ 17.6 และสาขาที่พักแรม และการบริการด้านอาหาร จำนวน 11,876 คน หรือ ร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้วพบว่าในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 ผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรมมีจำนวนเพิ่มขึ้น 219 คน (จากเดิม 28,702 คน เป็น 28,921 คน) ส่วนผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรกรรมมีจำนวนลดลง 2,331 คน (จากเดิม 98,654 คน เป็น 96,323 คน) (ตาราง ข)

ตาราง ข จำนวนของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม

หน่วย : คน

อุตสาหกรรม	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ไตรมาสที่ 4	ไตรมาสที่ 1		
					รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	127,356	127,221	126,936	121,281	125,244	67,161	58,083
1.สาขาเกษตรกรรม	28,702	26,500	25,979	26,855	28,921	17,451	11,470
การเกษตร การล่าสัตว์ และการป่าไม้	28,702	26,500	25,979	26,855	28,921	17,451	11,470
2.สาขานอกเกษตรกรรม	98,654	100,721	100,957	94,426	96,323	49,710	46,613
1) การผลิต	32,294	33,624	29,317	28,797	25,182	10,946	14,236
2) การขายส่ง และการขายปลีก	22,740	21,667	23,408	24,745	22,034	12,304	9,730
3) ที่พักแรม และการบริการด้านอาหาร	8,445	8,731	8,941	8,405	11,876	4,085	7,791
4) การบริหารราชการฯ	8,820	11,273	13,143	10,848	9,870	5,138	4,732
5) การก่อสร้าง	8,672	7,850	8,501	6,459	7,646	6,862	784
6) การศึกษา	4,229	4,034	3,937	3,740	3,738	688	3,050
7) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	2,054	1,627	2,036	2,543	3,691	3,210	482
8) กิจกรรมด้านสุขภาพ	2,887	3,169	2,959	2,528	3,009	927	2,082
9) กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	1,566	2,308	2,941	2,018	1,906	954	952
10) กิจกรรมการบริหารฯ	1,870	824	746	566	1,527	978	549
11) อื่น ๆ*	5,077	5,614	5,028	3,777	5,844	3,618	2,225

หมายเหตุ : 1. * หมายถึง รวมการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน การไฟฟ้า ก๊าซและไอน้ำ การจัดหา น้ำ บำบัดน้ำเสีย ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารกิจกรรมการบริหาร กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ กิจกรรมทางวิชาชีพ ศิลปะความบันเทิงและนันทนาการ กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมองค์กรระหว่างประเทศฯ และไม่ทราบ

2. การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระกัน

2.2 อาชีพ

สำหรับอาชีพของผู้มีงานทำ พบว่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้ามากที่สุด จำนวน 31,867 คน หรือร้อยละ 25.4 (ชายร้อยละ 21.2 หญิงร้อยละ 30.3) รองลงมาเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง จำนวน 24,734 คน หรือร้อยละ 19.7 ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรฯ จำนวน 20,514 หรือร้อยละ 16.4 ผู้ประกอบอาชีพงานขั้นพื้นฐาน จำนวน 15,520 คน หรือร้อยละ 12.4 ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ จำนวน 14,134 คน หรือร้อยละ 11.3 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ จำนวน 6,243 คน หรือร้อยละ 5.0

ประกอบอาชีพเป็นเสมียน จำนวน 5,118 คน หรือร้อยละ 4.1 ผู้จัดการข้าราชการอาวุโสและผู้บัญญัติกฎหมาย จำนวน 3,655 คน หรือร้อยละ 2.9 เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบการวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องฯ จำนวน 3,458 คน หรือร้อยละ 2.8

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว พบว่า อาชีพที่มีผู้มีงานทำเพิ่มมากที่สุด ได้แก่ พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า จำนวน 2,657 คน (จาก 29,210 คน เป็น 31,867 คน) และอาชีพที่มีผู้มีงานทำลดลงมากที่สุด ได้แก่ ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3,199 คน (จาก 17,333 คน เป็น 14,134 คน) (ตาราง ค)

ตาราง ค จำนวนของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ

หน่วย : คน

อาชีพ	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1		
					รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	127,356	127,221	126,936	121,281	125,244	67,161	58,083
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้บัญญัติกฎหมาย ¹	3,206	4,017	5,212	4,617	3,655	1,950	1,705
2. ผู้ประกอบวิชาชีพต่างๆ	6,337	5,955	5,910	5,451	6,243	1,947	4,297
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	3,441	5,062	4,762	3,351	3,458	2,074	1,384
4. เสมียน	3,542	5,438	4,885	3,804	5,118	1,323	3,795
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	29,210	27,591	28,234	30,085	31,867	14,277	17,590
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง	24,175	22,739	22,614	23,269	24,734	15,259	9,476
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	17,333	16,269	15,445	13,794	14,134	9,348	4,786
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรฯ	23,096	23,710	22,673	23,490	20,514	11,261	9,253
9. ผู้ประกอบอาชีพงานขั้นพื้นฐาน	17,016	16,442	17,201	13,150	15,520	9,723	5,797
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	-	-	-	-

¹ รวมทหารประจำการ ที่เป็นสมาชิกในครัวเรือนส่วนบุคคล

หมายเหตุ : การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระกัน

2.3 ชั่วโมงทำงาน

เมื่อพิจารณาถึงชั่วโมงการทำงานของผู้มีงานทำต่อสัปดาห์ของจังหวัดอ่างทอง ในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานตั้งแต่ 35 - 49 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ มีจำนวน 66,382 คน หรือร้อยละ 53.0 ของผู้มีงานทำทั้งสิ้น (ชายร้อยละ 50.5 และหญิงร้อยละ 55.9) รองลงมาเป็นผู้ที่ทำงาน 1 - 34 ชั่วโมง ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้มีงานทำเต็มทีในเรื่อง ชั่วโมงทำงาน มีจำนวน 30,138 คน หรือร้อยละ 24.0 ผู้ที่ทำงาน 50 ชั่วโมง

วันสัมภาษณ์ แต่เป็นผู้มีงานประจำซึ่งถือว่าในสัปดาห์การสำรวจไม่มีชั่วโมงทำงาน (น้อยกว่า 1 ชั่วโมง) มีจำนวน 967 คน หรือร้อยละ 0.8

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว พบว่า ในปี 2567 ผู้มีงานทำมีชั่วโมงทำงานเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ ผู้ที่มีชั่วโมงการทำงาน 1 - 34 ชั่วโมง จำนวน 3,108 คน (จาก 27,030 คน เป็น 30,138 คน) ส่วนผู้ที่มีชั่วโมงทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไป มีจำนวนลดลง 4,634 คน (จาก 32,390 คน เป็น 27,756 คน) (ตาราง ง)

ตาราง ง จำนวนของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์

หน่วย : คน

ชั่วโมงทำงาน *	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ไตรมาสที่ 4	ไตรมาสที่ 1		
					รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	127,356	127,221	126,936	121,281	125,244	67,161	58,083
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง **	1,231	1,462	66	174	967	368	599
1 - 34 ชั่วโมง	27,030	23,598	32,486	26,904	30,138	18,275	11,846
35 - 49 ชั่วโมง	66,704	65,115	59,145	65,564	66,382	33,945	32,437
50 ชั่วโมงขึ้นไป	32,390	37,047	35,239	28,640	27,756	14,573	18,619

หมายเหตุ : 1. * ชั่วโมงทำงาน หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมดในระหว่าง 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์ บุคคลที่มีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพ จะรวมจำนวนชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ
2. ** จำนวนชั่วโมงการทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง หมายถึง ผู้ที่ปกติมีงานประจำ แต่ในสัปดาห์การสำรวจไม่ได้ทำงานอาจเนื่องจากวันหยุดพักผ่อน ลาป่วย เป็นต้น
3. การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระกัน

2.4 การศึกษา

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาที่สำเร็จของผู้มีงานทำในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนมากที่สุดคือ 34,547 คน ร้อยละ 27.6 (ชายร้อยละ 25.5 และหญิงร้อยละ 30.0) รองลงมาเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา 28,304 คน ร้อยละ 22.6 (ชายร้อยละ 20.5 หญิงร้อยละ 25.0) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 25,022 คนหรือร้อยละ 20.0 (ชายร้อยละ 23.0 และหญิงร้อยละ 16.5) ระดับประถมศึกษา 21,808 คน ร้อยละ 17.4 (ชายร้อยละ 20.1 และหญิงร้อยละ 14.3) ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา 13,866 คน ร้อยละ 11.1

(ชายร้อยละ 9.6) และหญิงร้อยละ 12.8) ไม่มีการศึกษา 1,432 คน ร้อยละ 1.1 (ชายร้อยละ 1.0 หญิงร้อยละ 1.3) และไม่ทราบระดับการศึกษา 265 คน ร้อยละ 0.2 (ชายร้อยละ 0.3 และหญิงร้อยละ 0.1)

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว พบว่าในปี 2567 ผู้มีงานทำเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาเพิ่มขึ้นมากที่สุด 2,149 คน (จาก 19,659 คน เป็น 21,808 คน) ส่วนผู้มีงานทำที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายลดลงมากที่สุด 3,376 คน (จาก 37,923 คน เป็น 34,547 คน) (ตาราง ง)

ตาราง จ จำนวนของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

หน่วย : คน

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1		
					รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	127,356	127,221	126,936	121,281	125,244	67,161	58,083
1. ไม่มีการศึกษา	1,167	1,638	1,257	640	1,432	677	755
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	16,306	15,177	13,643	13,929	13,866	6,435	7,431
3. ประถมศึกษา	19,659	17,569	20,602	19,609	21,808	13,521	8,287
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	23,198	24,159	22,795	21,668	25,022	15,428	9,595
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	37,923	36,341	35,543	36,079	34,547	17,115	17,432
6. อุดมศึกษา	28,669	31,385	32,866	29,001	28,304	13,804	14,499
7. ไม่ทราบการศึกษา	434	952	229	355	265	182	83

หมายเหตุ : การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระกัน

2.5 สถานภาพการทำงาน

เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการทำงานของผู้มีงานทำในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีสถานภาพการทำงานส่วนตัวมีจำนวน 43,205 คน หรือร้อยละ 34.5 (ชายร้อยละ 36.2 และหญิงร้อยละ 32.6) รองลงมาเป็นผู้ที่ทำงานเป็นลูกจ้างเอกชน จำนวน 42,780 คน หรือร้อยละ 34.1 (ชายร้อยละ 35.9 และหญิงร้อยละ 32.1) ช่วยธุรกิจครัวเรือนมีจำนวน 18,417 คน หรือร้อยละ 14.7 (ชายร้อยละ 13.6 และหญิงร้อยละ 16.0) ลูกจ้างรัฐบาลจำนวน 18,382 คน หรือร้อยละ 14.7

(ชายร้อยละ 11.8 และหญิงร้อยละ 18.0) และเป็นนายจ้าง มีจำนวน 2,461 คน หรือร้อยละ 2.0 (ชายร้อยละ 2.5 และหญิงร้อยละ 1.3)

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว พบว่าในปี 2567 ผู้ที่มีสถานภาพการทำงานส่วนตัวมีผู้ทำงานเพิ่มขึ้น จำนวน 4,003 คน (39,202 คน เป็น 43,205 คน) และผู้ที่มีสถานภาพลูกจ้างเอกชนมีจำนวนลดลงมากที่สุด จำนวน 9,888 คน (จาก 51,668 คน เป็น 42,780 คน) (ตาราง ฉ)

ตาราง ฉ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

หน่วย : คน

สถานภาพการทำงาน	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1		
					รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	127,356	127,221	126,936	121,281	125,244	67,161	58,083
1. นายจ้าง	2,736	2,769	2,208	2,021	2,461	1,698	763
2. ลูกจ้างรัฐบาล	16,713	19,575	21,689	18,438	18,382	7,899	10,483
3. ลูกจ้างเอกชน	51,668	50,624	50,123	46,183	42,780	24,132	18,648
4. ทำงานส่วนตัว	39,202	38,633	36,430	38,741	43,205	24,285	18,919
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	17,037	15,620	16,484	15,899	18,417	9,147	9,270
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

3. ภาวะการว่างงานของประชากร

จากการสำรวจในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2567 พบว่า ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในจังหวัดอ่างทองทั้งสิ้น 242,786 คน เป็นผู้ว่างงานประมาณ 2,476 คน (เป็นชาย 1,479 คน และหญิง 997 คน) อัตราการว่างงานคิดเป็นร้อยละ 1.9 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (ชายร้อยละ 2.2 และหญิงร้อยละ 1.7)

เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ว่างงานกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น 153 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.7 (ตาราง ข)

ตารางที่ ข จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ

เพศ	ปี 2566 ไตรมาสที่ 1		ปี 2567 ไตรมาสที่ 1			
	ผู้ว่างงาน		ประชากรรวม	ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	ผู้ว่างงาน	
	จำนวน	อัตรา			จำนวน	อัตรา
ยอดรวม	2,323	1.8	207,994	127,720	2,476	1.9
ชาย	1,462	2.1	100,882	68,640	1,479	2.2
หญิง	860	1.4	107,112	67,161	997	1.7

หมายเหตุ : การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระกัน

เมื่อพิจารณาผู้เสมือนว่างงานของประชากรจังหวัดอ่างทอง ไตรมาส 1 พ.ศ. 2567 พบว่า มีจำนวน 12,816 คน (ชาย 7,689 คน หญิง 5,127 คน) ซึ่งเป็นผู้เสมือนว่างงานในภาคเกษตร จำนวน 3,704 คน และนอกภาคเกษตร จำนวน 9,112 คน

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า จำนวนผู้เสมือนว่างงานเพิ่มขึ้นจำนวน 3,658 คน (จาก 9,158 คน เป็น 12,816 คน) หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.9 (ตาราง ข)

ตาราง ข จำนวนผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

หน่วย : คน

สถานภาพการทำงาน	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1		
					รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	9,158	12,232	16,276	8,453	12,816	7,689	5,127
ภาคเกษตร	2,250	2,225	1,020	3,186	3,704	2,654	1,050
นอกภาคเกษตร	6,909	10,007	15,256	5,267	9,112	5,035	4,077

หมายเหตุ : 1. อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$

- ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้มีงานทำที่ทำงานในภาคเกษตร 0 - 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้มีงานทำที่ทำงานนอกภาคเกษตร 0 - 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
- การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ระเบียบวิธี

ภาคผนวก ก

ระเบียบวิธี

1. วิธีการสำรวจ

การสำรวจนี้ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ ครั้วเรือนส่วนบุคคลและครั้วเรือนกลุ่มบุคคลประเภทครั้วเรือน คนงานที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลทุกจังหวัดทั่วประเทศ ยกเว้น ครั้วเรือนชาวต่างชาติที่ทำงาน ในสถานทูตหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

การสำรวจแต่ละเดือน สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินการสำรวจในทุกจังหวัดทั่วประเทศ กรกฎาคม – กันยายน พ.ศ. 2566 แผนการเลือกตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบ Stratified Two-stage Sampling โดยหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง คือ เขตแดนนับ (Enumeration Area : EA) จำนวน 1,810 EA ตัวอย่าง จากทั้งสิ้น จำนวน 139,325 EA และหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง คือ ครั้วเรือนส่วนบุคคลและสมาชิกในครั้วเรือน กลุ่มบุคคลประเภทครั้วเรือนคนงาน จำนวน 28,960 ครั้วเรือนตัวอย่าง ซึ่งขนาดตัวอย่างในแต่ละเดือนสามารถ นำเสนอผลการสำรวจในระดับภาค (กรุงเทพมหานคร และ 4 ภาค) โดยจำแนกตามเขตการปกครอง คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล แต่ไม่เพียงพอสำหรับนำเสนอผลการสำรวจในระดับจังหวัดหรือพื้นที่ ย่อยกว่านี้ สำหรับการนำเสนอผลการสำรวจในระดับจังหวัดได้ใช้ข้อมูลของการสำรวจ จำนวน 3 เดือน เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างเพียงพอ เช่น กรณีสรุปรายงานผลการสำรวจระดับจังหวัดในไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2567 ก็ได้นำข้อมูลของเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ และมีนาคม 2567 มารวมกัน เป็นต้น

สำหรับขนาดตัวอย่างของจังหวัดอ่างทอง ใช้หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 66 EA หน่วยตัวอย่าง ขั้นที่สอง จำนวน 1,056 ครั้วเรือนตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าครั้วเรือนหรือสมาชิกในครั้วเรือนตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ/สำนักงานสถิติจังหวัด โดยผู้ทำการสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือ การปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติงานไปในทางเดียวกัน

ส่วนการประมวลผลข้อมูลนั้นดำเนินการในส่วนกลางตามหลักวิชาการสถิติ โดยนำข้อมูลที่ได้จาก ตัวอย่างมาประมาณค่า โดยมีการถ่วงน้ำหนัก (Weighty) ซึ่งค่าถ่วงน้ำหนักคำนวณได้จากสูตรการประมาณค่า ที่สอดคล้องกับวิธีการเลือกตัวอย่าง เพื่อให้ได้ค่าประมาณประชากรใกล้เคียงกับค่าที่แท้จริง

2. คาบการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจได้ดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศ ในระหว่างวันที่ 1 – 12 ของเดือน มกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2567

3. การปิดตัวเลข

ข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปิดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

ภาคผนวก ข
ตารางสถิติ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

อาชีพ	รวม	ชาย	หญิง
			จำนวน
ยอดรวม	125,244	67,161	58,083
1. ผู้จัดการข้าราชการอาวุโสและผู้บัญญัติกฎหมาย ¹	3,655	1,950	1,705
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	6,243	1,947	4,297
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องๆ	3,458	2,074	1,384
4. เสมียน	5,118	1,323	3,795
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	31,867	14,277	17,590
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และการประมง	24,734	15,259	9,476
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องๆ	14,134	9,348	4,786
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรๆ	20,514	11,261	9,253
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	15,520	9,723	5,797
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ผู้จัดการข้าราชการอาวุโสและผู้บัญญัติกฎหมาย ¹	2.9	2.9	3.0
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	5.0	2.9	7.4
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องๆ	2.8	3.1	2.4
4. เสมียน	4.1	2.0	6.5
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	25.4	21.2	30.3
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และการประมง	19.7	22.7	16.3
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องๆ	11.3	13.9	8.2
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรๆ	16.4	16.8	15.9
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	12.4	14.5	10.0
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-

หมายเหตุ : การบัตตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการบัตเศษเป็นจำนวนเต็มโดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	125,244	67,161	58,083
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	28,921	17,451	11,470
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	410	410	-
3. การผลิต	25,182	10,946	14,236
4. การไฟฟ้า ก๊าซ และไอน้ำ	585	585	-
5. การจัดหา น้ำ บำบัดน้ำเสีย	1,206	604	602
6. การก่อสร้าง	7,646	6,862	784
7. การขายส่ง การขายปลีก	22,034	12,304	9,730
8. การขนส่งที่เก็บสินค้า	3,691	3,210	482
9. ที่พักแรม และการบริการด้านอาหาร	11,876	4,085	7,791
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	113	-	113
11. กิจการทางการเงินและการประกันภัย	893	410	484
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	202	202	-
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ	591	344	247
14. กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	1,527	978	549
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการป้องกันสังคมภาคบังคับ	9,870	5,138	4,732
16. การศึกษา	3,738	688	3,050
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	3,009	927	2,082
18. ศิลปะความบันเทิงและนันทนาการ	854	623	231
19. กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	1,906	954	952
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคลกิจกรรมผลิตสินค้าและบริการ ที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	989	441	548
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศฯ	-	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-
	ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	23.1	26.0	19.8
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0.3	0.3	-
3. การผลิต	20.1	16.3	24.5
4. การไฟฟ้า ก๊าซ และไอน้ำ	0.5	0.9	-
5. การจัดหา น้ำ บำบัดน้ำเสีย	1.0	1.0	1.0
6. การก่อสร้าง	6.1	10.2	1.4
7. การขายส่ง การขายปลีก	17.6	18.3	16.8
8. การขนส่งที่เก็บสินค้า	2.9	4.8	0.8
9. ที่พักแรม และการบริการด้านอาหาร	9.5	6.1	13.4
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	0.1	-	0.2
11. กิจการทางการเงินและการประกันภัย	0.7	0.6	0.8
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	0.1	0.3	-
13. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	0.5	0.5	0.4
14. กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	1.2	1.5	0.9
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการป้องกันสังคมภาคบังคับ	7.9	7.7	8.2
16. การศึกษา	3.0	1.0	5.3
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2.4	1.4	3.6
18. ศิลปะความบันเทิงนันทนาการ	0.7	1.0	0.4
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	1.5	1.4	1.6
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคลกิจกรรมผลิตสินค้าและบริการ ที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	0.0	0.0	0.0
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศฯ	-	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-

หมายเหตุ : การปัดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษ

เป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

สถานภาพการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	125,244	67,161	58,083
1. นายจ้าง	2,461	1,698	763
2. ลูกจ้างรัฐบาล	18,382	7,899	10,483
3. ลูกจ้างเอกชน	42,780	24,132	18,648
4. ทำงานส่วนตัว	43,205	24,285	18,919
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	18,417	9,147	9,270
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-
	ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. นายจ้าง	2.0	2.5	1.3
2. ลูกจ้างรัฐบาล	14.7	11.8	18.0
3. ลูกจ้างเอกชน	34.1	35.9	32.1
4. ทำงานส่วนตัว	34.5	36.2	32.6
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	14.7	13.6	16.0
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-

หมายเหตุ : การปัดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
			จำนวน
ยอดรวม	125,244	67,161	58,083
1. ไม่มีการศึกษา	1,432	677	755
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	13,866	6,435	7,431
3. ประถมศึกษา	21,808	13,521	8,287
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	25,022	15,428	9,595
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	34,547	17,115	17,432
5.1 สายสามัญ	28,236	13,452	14,784
5.2 สายอาชีวศึกษา	6,311	3,663	2,648
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	28,304	13,804	14,499
6.1 สายวิชาการ	15,349	5,455	9,893
6.2 สายวิชาชีพ	10,250	7,721	2,529
6.3 สายวิชาการศึกษา	2,705	628	2,077
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	265	182	83
			ร้อยละ
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	1.1	1.0	1.3
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	11.1	9.6	12.8
3. ประถมศึกษา	17.4	20.1	14.3
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	20.0	23.0	16.5
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	27.6	25.5	30.0
5.1 สายสามัญ	22.6	20.0	25.4
5.2 สายอาชีวศึกษา	5.0	5.5	4.6
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	22.6	20.5	25.0
6.1 สายวิชาการ	12.2	8.1	17.0
6.2 สายวิชาชีพ	8.2	11.5	4.4
6.3 สายวิชาการศึกษา	2.2	0.9	3.6
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	0.2	0.3	0.1

หมายเหตุ : การปัดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็มโดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 8 จำนวนผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเพศ

ผู้เสมือนว่างงาน	กิจกรรมทางเศรษฐกิจ		
	รวม	ภาคเกษตร	นอกภาคเกษตร
ยอดรวม	12,816	3,704	9,112
ชาย	7,689	2,654	5,035
หญิง	5,127	1,050	4,077
	ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
ชาย	60.0	71.7	55.3
หญิง	40.0	28.3	44.7

หมายเหตุ : 1. ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้มีงานทำที่ทำงานในภาคเกษตร 0 - 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้มีงานทำที่ทำงานนอกภาคเกษตร 0 - 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2. หมายเหตุ : การตัดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการตัดเศษเป็นจำนวนเต็มโดยอิสระจากกัน

